

Til § 13.

Svarer i det væsentligste til Alderdomsunderstøttelseslovens § 7. Dog er der i Paragraffens 2det Stykke foreslaaet en til Bestemmelsen i Fattiglovens § 48, 1ste Stykke, svarende Regel.

Til § 14.

Den fra Alderdomsunderstøttelseslovens § 8 forskellige Formulering skyldes væsentligt den Rentenyderen ved § 8, 4de Stykke, paalagte Meddelelsespligt, hvorhos man har fundet det rettest at tilføje en Bestemmelse om Strafansvar efter Lovgivningens almindelige Regler i Lighed med den i § 18, 4de Stykke, i Loy Nr. 253 af 6. Maj 1921 om Invalideforsikring indeholdte.

Til § 15.

Svarer til Bestemmelsen i Alderdomsunderstøttelseslovens § 9.

Til § 16.

Herom henvises til ovenstaaende almindelige Bemærkninger.

Til § 17.

Svarer til Bestemmelsen i Alderdomsunderstøttelseslovens § 11, 2det og 3die Stykke.

Til § 21.

Reglen i 1ste Stykke skyldes Bestemmelsen i § 1 om, at Opnaaelsen af 65 Aars Alderen er en Betingelse for Nydelse af Aldersrente. Man har anset det for ubilligt, at ikke de, hvem der er tilstaaet Alderdomsunderstøttelse, straks ved Lovens Ikrafttræden skulde være berettigede til at oppebære Aldersrente, dog naturligvis under Iagttagelse af Reglerne i § 6 om Fra- drag for egen Indtægt.

Da det formentlig ikke kan undgaas, at der ved Lovens Ikrafttræden i enkelte Tilfælde udbetales en Alderdomsunderstøttelse, der er større end den den paagældende efter Lovforslaget tilkommende Aldersrente, foreslaas det i Paragraffens 2det Stykke, at Kommunalbestyrelserne, hvor det skønnes nødvendigt, skal være berettigede til at forhøje Aldersrenten med indtil Forskellen mellem vedkommende Alderdomsunderstøttelse ved Lovens Ikrafttræden og den den paagældende til enhver Tid tilkommende Aldersrente; dette Tillæg vil dog, da Alderdomsunderstøttelsen er fastsat efter det gældende Prisniveau, med et dalende Prisniveau efterhaanden kunne formindskes og til sidst eventuelt bortfalde.